

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 200**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Köraste,

Härmed kommer nu verkligen min novell. De tre första sidorna
 . äro ingenting, bara en inledning som måste göras, men som likväl
 kunde vara på ett annat sätt som på detta. På kommer berättelsen och
 det är den jag är i tvifvel om hurvida den skall framföras på detta
 sätt med någon kraft och verkan. Jag vet inte riktigt om den är tyd-
 lig. Då det, som nu här, är en lång förhistoria som får sin af-
 slutning i nutiden så är det alltid svårt. Jag försökte nio-
 digt, men på detta sätt gick det. Stedshistorien har häudt i
 år i min hemsöcken i Värmland. Förhistorien har jag hittat på
 men den är bra synes jag. Jag skrifver numera om intet annat
 än hur Gud styr, det bländar mig i allt, men det är en rätt utres-
 spräng. Det är sant, att det förri världen fanns en familj, som
 trodes äga ett recept som botade för kräfta och det var ett riktigt pidi-
 kommiss. Ja, det var nu detta, jag är glad förstås och de sätter
 betän för ordnöden och andra oönskliga olyckor, men gör ingenting
 för än du sett om det hela Rom daga.

Tack för brevet och recensionerna. Jag har en så öfver Rånala
 ibland, då jag mår lite illa (en riklig sjukdom har jag visst knäppart
 haft) att jag har en smak, i numera, som prämlar om något som
 jag en gång ätit, men när åt jag det, när förrän jag det första gången.
 Det är att ligga och tugga luft och tänka, där är det nu, hvad är det för
 smak, hvor Rom den ifrån och jag söker och söker i det rana intet.
 Sedan Rånala har jag af att lösa nästan allt af Ellen, hon flyr mig
 äfven i en så enkel bit som denna, jag bara tuggar luft. När hon
 babbar om sina åsikter betecknar hon dem som åsikter hvilka
 just nu behöfva uttalas, det låter bra, men lika blott blir man.
 Och berättelser hon säger af Hiroeus anfall? Hon gör slänxer ett
 motanfall, som ej är sicut och önskar att hennes person må komma
 ut ur spelet. Hiroeus skref intet personligt om henne. Det står Ti's
 äriga är för resten lögn. Hur skulle det vara möjligt för en ultra
 modern människa. Det är också otalbart att säga att hon intet
 läst af Pietzsche. Ja jag undrar hur länge denna stora humbug

(Det var nödigt med Wörbergs stora utrymme. Hans tal var
mycket och präktigt. Jag tror framför allt att man väntar
genom att han framförde. De som följde honom idel & var förberedda
om behövs.

Nordensvan skref mycket bra och hederfullt. Han fick ju också
ajälff så så bra kritik af denna påveandagen. I alla fall var det
roligt att vi äro eniga om bakom jag tänkte att den möjligen på öven-
ska. Kunde verka reut bedärade. Det är lustigt att se att min
regel om att hvarje kapitel skall stå för sig ajälff räddar äfven en
så på en bok som denna ^{i det den} gör den konstnärlig. Utan detta detalj-
arbete hade den g'klagt alls. Nordensvans slutpar var mycket fin, och
det g' nu som ofta också just vore mässiga och slycka. ^{att ha för vida åsag} Flöar och en som
har en aldrig så liten enhetlig begäring står sig i tängelsen bättre än
den, som kan allt. — Det var roligt att Bonnier var

så artig mot dig, han skref också mycket snällt till mig att han
var tacksam för att du fått utföra detta arbete. Och jag fick
verkligen 300, af jullevarer fick jag 200 och detta var mycket
mer än jag väntat på båda hållen jag hade g' hoppats mer än 300 till-
ammans. På arbetet, som jag hade i Brunsvik och på Carper, är som
verkligen g' betalt därmed. Jag har g' ännu fått Luca, men jag är
säker om att den novell gör mig. Då jag fått de 300 läste jag igenom
min i Korrespondens och någ' då i denna. Belysning att den var utmärkt bra
nästan klassisk. Tack för hvad du skref om den, det tror jag är rätt
sagt, att den är duktig. Den skulle vara det än mer om den g' vore
en sådan Björnsons imitation.

Vi ha skadens nye kongmästare med i bokkommitén, Han är ung,
smärt med lagom lång figur, fint blått och putsat, har ett vackert mörkt
ansikte stora drömmaröga ögon, en skön panna och ser på det hela taget
ut som en skald eller romanhjälte, nitiskt fin judisk typ. Kunde det
och vara. Och han har en smak! Han vill vara en Quindus, han
fanar för Strindberg och han rekommenderar "Widerna Linthé". Det
är nå att man kan inte tro sina öron — Men har ni hört in de John Hans
var det inte lustigt? — Geijerstam skrifer också
i ~~del~~, han har alla julboköppan för sig. Hans är den enda bakom, han
har en orimlig tur därmed. Allt annat är sorgligt obetydligt. Du kan tro,
att gamle Bergsöes familjebiblioteks bok är jämnvärdig. Berntes dico är nog den
härsta. Entsett håller i ~~den~~ Janas' manér.